

Komandi partur

Í komandi parti verður greitt frá Verdandi og tað íkast Evald hevur til hesa søgu. Hetta verður eisini ein minnisgrein um teir 30 menninar, sum mistu lívið av vanlukkum í 1944, fyri júst 75 árum síðani.

Jakku og Margretha.

væl. Fóturin undir doypifuntinum var eisini snikkaður til av teimum úr sama tifari.

Góður handverkari

Í 1959 fór Knút niður á Haslev Handverk-araskúla og í 1962 á bíbliuskúla í Oslo. Hann arbeiddi eina tíð í Noregi. Tá ið hann kemur aftur úr Norra 1964, fer hann

Petur at fara út á flakavirkini at taka sær av maskinunum og umvæla tær, tá ið illa vildi til. Sum hugsað so gjørt. Fiskasølan var líkasum hansara arbeiðsgevri.

Fleiri ferðir hevur Petur verið á gátt í Baaderverksmiðjuni í Lübeck, meðan hann hevur tikið sær av Baader í Føroyum. Verksmiðjan Baader varð grundað í 1919 av Rudolph M.J. Baader, sum menti hetta virk-

Virkið hjá Petur Larsen við sambandi út í heim

aftur at arbeiða á verkstaðnum hjá Jacob Oluf, men 1970 fer Knút undir sítt egna snikkaðarvirki og hevur tað til 1975. Jacob Oluf vildi fegin hava hann at koma aftur á sítt virki og verða drívmeigin sum leiðari á verkstaðnum. Hesum tók hann av og átti ein triðing av verkstaðnum á Kambsdali. Í hesum starvi var hann til 1985, og fór aftur undir sítt egna virki, sum hann hevði til 2010. Knút hevur verið ein góður handverkari og smiður. Tá ið Frits og konan bygdu, gjørdi hann songina hjá teimum, køkin, gongsskápini og annað, alt væl úr hondum greitt.

Petur: Baader til Fuglafjarðar

Petur var 10 ár í Grønlandi í seksti árunum. Komin heim fór hann at arbeiða við Baader flakamaskinum her á landi. Hetta virkseimið var hann farin undir, meðan hann var heima um veturin. Hann plagdi at vera hjá Dáva í Gerðinum, eitt sindur á Kósini og á flakavirkinum í Seyrvági hjá Dánjali Niclasen, bæði tá ið hann kom aftur, og tá ið hann fór yvir aftur. Tað gekst misjavnt á við flakamaskinunum, og Birgir Danielsen, stjóri á Fiskasøluni, vildi fáa skil á hesum. Fiskasølan vildi hava

semi sum eina alheims verksmiðju. Ein heilan mánað var Petur á verksmiðjuni, áðrenn hann bleiv teirra maður í Føroyum. Hann kom enn tá inn í kjarnuna á verksmiðjuna, royndarverkstaðið, har slapp eingin inn við tað góða. Petur var væl við leiðaran av hesi deild, Herbert. Atli, sonurin, var eitt heilt ár har niðri, og bleiv hann eisini væl við Herbert.

Tá ið virkseimið byrjaði, var verkstaðurin í kjallarinum, og skjótt var hann útbygður niðaneftir. Men tað gekk ikki long tíð, so keypti Petur húsini hjá Sigurd Simonsen, yngri, í Toftabønum. Hóast Petur var farin at arbeiða í Føroyum, so vitjaði hann aftur til Grønlands at umvæla Baadermaskinurnar har yviri.

2001 varð bygningur reistur á kaiini í Fuglafirði til hetta virkseimi. Nú vóru umstøðurnar so góðar sum aldri áður. Nú kundu maskinurnar, sum skuldu hava eina ordans yvirhaling, koyrast inn á virkið.

Í 2007 keyptu synirnir Atli Larsen og Rógvi Róin fyrirkøkuna, ið teir báðir enn reka. Fyrirkøkan er nógv vaksin, og í dag røkkur hon útum landoddarnar við tænastum og vørum til fiskivinnuna runt í mongum londum

Steintór: Grundleggjarin av Kambsdali

Yngsti beiggin Steintór Larsen var ein virkin bygðaráðsformaður í Fuglafirði frá 1980 til 1988. Hann legði m.a. til brots við umlættingarheimi.

Tað var eisini í hansara tíð, at kommunan legði til brots at fáa búseting í Kambsdali, sum í dag er ein virkin partur av kommununi, eisini við vinnuligum virkseimi. Steintór var eisini nevndarlimur í Havsild, og har komu hann og undirritaði at arbeiða saman. Steintór hevur verið tannlækni í bygdini í mong ár.

Samson: Bjargaði mannleysum skipi

Ein av beiggjunum var Samson, sum var skipari á tí 3.000 tons stóra Vigráfjord hjá norska reiðarinum Den norske Amerikalasje. Teir sigldu uppá Eysturafrika og Madagaskar.

Á eini ferð í 1972 sóu teir royk sum av eldi í einum skipi. Teir broyttu kós og royndu at koma í samband við skipið, men fingi einki svar. Tá var manningin farin av skipinum.

Men kortini sá skipið út til at vera nokk so óskalað. Teir fóru so í gongd við at bjarga skipinum, og tað eydnaðist eftir trimum døgum. Tað er ein nokk so stór frásøgn um hetta í Dimmalætting.

Seinni kom skiparin og umboðsmenn fyri reiðarið umborð, og tað fullu nógv rósandi orð um tað valaarbeiði, her var gjørt við at bjarga skipinum í havn.

Dimmalætting skrivir eisini, at metta virðið av skipinum var 26 mill. norskar krónur. Samsýningin fyri bjarging var 2,6 mill. Hetta mundi geva eitt fitt av kast til reiðari og manning.

Samson sigldi eisini við stóra ferðamannaskipinum Bergensfjord sum stýrimaður. Teir vóru eina ferð inni á Havnini.

Samson læs til skipsførara í Noregi. Har hitti hann Margot, sum hann giftist við. Margot er ikki á lívi longur. Nú býr hann í Vejle í Danmark saman við Honnu av Strøndum.

Jacoba: Fekk heldur ikki langt liv lagað

Yngsta barnið hjá Jakku og Margretha varð føtt 31. oktober 1944. Tá var eingin ivi um, at pápin ikki kom aftur. Hon varð tiskil uppkallað eftir pápanum og fekk navnið Jacoba.

Hon giftist við Erlingi Anthoniussen í

Margretha á eldri árum.

Fuglafirði, og tey fingi trý børn. Men Jacoba fekk ikki langt liv lagað heldur enn pápin. Hon doyði bráðliga 22. apríl 1987, bara 42 ára gomul.

Tað kann greiðast eitt sindur frá henni, tí tað vóru tvinni minningarorð um hana í Dimmalætting. Her skal verða endurgivið brot burtur úr teimum.

Ein vinkona skrivir m.a:

"Jacoba var eitt vælsignað menniskja. Hon var ein góð kona og mamma fyri sín mann og síni børn. Jacoba arbeiddi sum heimahjálp. Tað dámdi henni sera væl og var hon eisini væl dámd, har hon kom. Hon segði ofta, at tað var so gott at kunna hjálpa teimum gomlu, tí tey vóru so hjartaliga glað og góð, ja, eisini tey sakna hana nógv".

Ein vinur skrivir um hennara serligu søgu um pápan, sum hon ikki kom at kenna. Hildið verður fram:

"Ágrýtin sum Jakoba var, fekk hon sær tíðliga ymist arbeiði úti og inni, og altíð var tað væl úr hondum greitt. Í nógv ár hevur hon verið heimahjálp, og í hesum starvi var hon sera dúglig, so reinlynt og umhugsin, sum hon var. Mong eru tey sum minnst hana við takksemi fyri hetta. Koba, sum vit vanligu nevndu hana, var ein merkiskvinna. Tað stóra fylgi, ið fylgdi henni til gravar, bar prógv um, hvussu væl umtókt hon var."

Hetta er sjálvsagt ein ófullfíggað søga um hesa ættina, men er eitt gott dømi um, hvussu ein familja kann fóta sær, hóast tað ringasta hendir, sum í hesum førinum at missa mann og pápa.

Steintór Larsen var sum býráðsformaður við til at leggja grundarlagið fyri Kambsdali